

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia Panov Diana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privind-l pe

Glugan Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 29.12.2016-08.02.2017
2. instanța de apel: 27.03.2017-06.06.2017
3. instanța de recurs: 17.08.2017 - 25.10.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 08 februarie 2017, Glugan Andrei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Glugan A. la data de 23 august 2016 în jurul orelor 22:00-23:00, aflându-se în pădurea din prejma s. Buțeni, r-nul Hîncești, având scopul de a-și satisface pofta sexuală în formă perversă, fiind conștient de faptul, că prin acțiunile sale a săvârșit acte ilegale cu caracter sexual, folosindu-se de faptul că se aflau izolați de societate doar împreună cu Xxxxx, anul nașterii xxxx, despre care știa cu bună știință că este minor, la fel folosindu-se de starea de neputință a acestuia (*vârstă fragedă*), profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și a-și exprima voința, fără a aplica forța fizică, a întreținut cu ultimul un raport sexual în formă perversă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta lui Glugan A. a fost calificată *de drept* în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea acestuia de a se apăra și a-și exprima voința, cu bună știință asupra unui minor.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în primă instanță în alt complet de judecată, deoarece probele puse la baza sentinței de condamnare nu au fost cercetate și apreciate corect.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, fiind dată o apreciere justă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de prevederile legale, încadrând just acțiunile inculpatului, Glugan A., în baza dispozițiilor art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, ce sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și indică la faptul, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, cum ar fi: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Cojocar G., precum și a martorului, Scursan V., și prin materialele cauzei, și anume: adresarea minorului, Xxxx, din data de 29 august 2016 (f.d. 14 v. 1); procesul-verbal de audiere a minorului, Xxxx, (f.d. 34a-37 v. 1); raportul de expertiză psihiatrică-psihologică legală ambulatorie nr. 1093a-2016 din data de 08 decembrie 2016 (f.d. 50-52 v. 1).

Astfel, instanța de apel a apreciat, că în contextul evaluării activității cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, în cele din urmă fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind condamnarea lui Glugan A., dat fiindcă sunt motive temeinice și legale, sub aspectul că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită prin probele administrate în cadrul procesului penal, astfel faptele ultimului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, a conchis că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, corect concluzionând că atingerea scopului pedepsei se va obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și avocatul Panov D., prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor, autorii invocă:

- decizia instanței de apel este întemeiată pe presupuneri, în special pe declarațiile părții vătămate și expertiza psihiatrică;

- nu au fost prezenți la examinarea cauzei în primă instanță, partea vătămată și reprezentantul acestuia.

În drept, avocatul Panov D. își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând de a le respinge, deoarece sunt motivate prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, criticile formulate de autori nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală sau reaprecierea probelor în modul propus de către recurenți nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din cuprinsul recursului declarat de către apărătorul Panov D. se reține că acesta invocă ca temei de drept pct. 5) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, totodată semnalând și pct. 6) al aceleiași norme ce stipulează, că *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Referitor la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ca temei invocat de recurent, Colegiul penal menționează, că acest caz de casare este incident atunci când cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Din textul recursului declarat se evidențiază că apărătorul critică, că *în prima instanță nu au fost audiați partea vătămată, cât și reprezentantul legal al acestuia*, astfel încălcându-i dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Reieșind din materialele dosarului supus judecării, Colegiul atestă că reprezentantul legal al părții vătămate, Cojocar G. a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești în primă instanță (f.d. 227 v.1), fapt confirmat prin procesul verbal din 19 și 30 ianuarie 2017 (f.d. 223-225 v. 1), mai mult în ședința din data de 30 ianuarie 2017, reprezentantul legal al părții vătămate a depus cerere de examinare a cauzei penale în lipsa acestuia, fapt confirmat prin procesul verbal.

Referitor la audierea părții vătămate, instanța de recurs consideră acest argument nefondat și declarativ, or potrivit art. 110¹ alin. (1) Cod de procedură

penală, " Audierea martorului minor în vârstă de până la 14 ani în cauzele penale privind infracțiuni cu caracter sexual, privind traficul de copii sau violența în familie, precum și în alte cazuri în care interesele justiției sau ale minorului o cer, în condițiile art.109 alin.(5), se va efectua de către judecătorul de instrucție în spații special amenajate, dotate cu mijloace de înregistrare audio/video, prin intermediul unui interviuator. Audierea minorului se va efectua în termene restrânse.", potrivit alin. (8) art. 110¹ Cod de procedură penală reiese, că " Dacă bănuitul sau învinuitul dorește să-i adreseze întrebări martorului minor, în baza unei cereri motivate este organizată o audiere suplimentară în condițiile prezentului articol. Audierea repetată a minorului trebuie evitată în măsura în care acest lucru este posibil". Totodată, potrivit alin. (9) al aceleiași norme penale, " Dacă în momentul audierii nu era identificat un bănuित, după identificarea persoanei și atribuirea acesteia a statutului de bănuित, în cel mai scurt timp posibil organul de urmărire penală aduce la cunoștința bănuितului sau a apărătorului acestuia procesul-verbal al audierii, prezentându-i și copia înregistrării audio/video a acesteia. Dacă bănuitul sau apărătorul acestuia dorește să adreseze întrebări minorului, în baza unei cereri motivate se organizează audierea suplimentară a minorului, în condițiile prezentului articol". Astfel, conform materialelor cauzei penale se atestă, că judecătorul de instrucție conducându-se de prevederile legale, menționate supra a audiat partea vătămată în conformitate cu reglementările prezentului Cod (în ședință secretă conform art. 110¹ Cod de procedură penală; cu participarea procurorului, Ureche L., reprezentantului legal, Cojocaru G., psiho-pedagogul, Moraru L. și a interviuatorului, Tîdîrneac D.), fapt confirmat prin procesul-verbal din data 22 septembrie 2016 (f.d. 34a-36 v. 1). Prin urmare, careva întrebări formulate de către inculpat sau apărătorul acestuia, adresate părții vătămate minore în contextul prevederilor alin. (9) art. 110¹ Cod de procedură penală, nu au fost înaintate, astfel acest argument instanța de recurs îl apreciază ca fiind declarativ.

Așadar, analizând textul deciziei atacate instanța de recurs constată, temeiurile semnalate de către recurenți și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, aceștea critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia autorilor nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției a menținut sentința atacată fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile

judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, din care motiv nu și-a găsit confirmarea temeiurile de casare semnalate și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului în cele incriminate, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 5. al prezentei decizii. Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, instanța de apel a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii și partea vătămată au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal, apreciază ca juste concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpatului, Glugan A., în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind prezente toate elementele acestei infracțiuni, deduse din cumulul probelor administrate la caz.

Din considerentele expuse, Colegiul penal concluzionează că recursurile declarate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia Panov Diana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Glugan Andrei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie